

Sygn. akt II CSK 663/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
i Stowarzyszeniu w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt III Ca 1397/13,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż inaczej nie może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), związanego z koniecznością oznaczenia wzajemnych relacji między art. 808 § 4 k.c. i art. 808 § 5 k.c. w związku z art. 385¹-385³ k.c. W uzasadnieniu tego wniosku przytoczyła natomiast treść wskazanych przepisów oraz sformułowała pytanie: „czy w przypadku umowy ubezpieczenia na rzecz osoby trzeciej, zawartej przez profesjonalistę (stowarzyszenie) z ubezpieczycielem, do której ubezpieczony przystąpił poprzez złożenie deklaracji uczestnictwa, za pośrednictwem pośrednika, działającego na podstawie umowy z profesjonalistą, w razie nieprzekazania ubezpieczonemu wszystkich warunków umowy ubezpieczenia na piśmie przed przystąpieniem do ubezpieczenia, w tym dotyczących warunków i zakresu odpowiedzialności ubezpieczyciela, ponosi odpowiedzialność sam ubezpieczony, który nie wystąpił przed przystąpieniem do ubezpieczenia o udostępnienie mu wszystkich informacji o jego prawach i obowiązkach i który sam płaci składki ubezpieczającemu z własnych środków finansowych, jak przyjmuje Sąd II instancji, czy też odpowiedzialność tę ponoszą ubezpieczający i pośrednik działający na jego zlecenie, czy sam ubezpieczyciel, a może ubezpieczający, ubezpieczyciel i pośrednik łącznie, a jeżeli ci ostatni, to na jakich zasadach?”

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Zagadnienie to musi być nadto „istotne”. Istotność zagadnienia prawnego uzasadniającego przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi wynikać przede wszystkim z wagi zawartego w nim problemu interpretacyjnego dla systemu prawa, nie zaś wyłącznie z jego doniosłości społecznej, czy doniosłości dla rozstrzygnięcia sprawy, w której skarga kasacyjna jest wnoszona.

Oprócz sformułowania zacytowanego problemu prawnego skarżąca nie przedstawiła żadnych poglądów, bądź swojego stanowiska, co do sposobu, w jaki problem powinien być rozwiązany oraz wywodu świadczącego o istotności tego zagadnienia prawnego. Stanowisko powódki na temat wykładni powołanych wyżej przepisów zostało zaprezentowane w uzasadnieniu podstaw skargi kasacyjnej, w którym skarżąca wskazała na zarzuty stawiane rozstrzygnięciu Sądu Okręgowego. Obie te części skargi kasacyjnej spełniają jednak inne funkcje, a na etapie badania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy nie może analizować zasadności podstaw skargi kasacyjnej, gdyż byłoby to równoznaczne z rozpoznaniem sprawy. Istotna część wywodów uzasadnienia skargi kasacyjnej odnoszącego się do jej podstaw sprowadza się do zakwestionowania ustaleń faktycznych, na których swoje orzeczenie oparł Sąd Okręgowy, a tymi ustaleniami Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym byłby związany (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania – art. 520 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490), orzeczono jak w postanowieniu.

